

lende dat dezelve bij de eerste gelegenheid herwaarts terug mogten komen. Edog, dezen lastigen verzoeker onder allerhande voorwendzelen zijn vertrek, waartoe wij hem volgens besluit van den 22^e april aanmaanden, wel 4½ maand hebbende uitgesteld, en den 6^e september alweer een geschrift aan den eerstgetekende latende presentereen om, uit hoofde van ziekte, nog langer hier te vertoeven, vonden wij den 8^e daaraan goed om hem hier niet in te wil te zijn, maar met voormelde scheepje The Plassij te laten vertrekken ('tgeen hij zeide hier niet langer te durven ophouden), temeer wijl men hem in staat oordeelde om den niet naamwaardigen overtocht vanhier naar Bancahoulou uit te staan, en er mogelijk na het vertrek van opgemelde scheepje in lang geen gelegenheid zou, of zal wezen, om derwaarts te vertrekken. Dit schijnd hem egter zo gramstorig gemaakt te hebben dat hij met de Plassij en The Sea Nijmph, zowel als het almede toen hier ter rheede leggende Engelsch schip Grosvenor vermoedelijk door zijn toedoen, den 14^e dito niet alleen vertrokken is zonder eenig salut te doen, maar zelfs zonder de minste kennis van dit hun depart aan den sabandhaer Radermacher gegeven te hebben.

Fol. 77v-79r.

(Om dit aanstootgevende gedrag te wreken is op 19 september besloten om, als deze schepen en sloep mochten terugkeren, hun saluut niet te beantwoorden en alle schepen uit Benkulen alle verstrekkingen, behalve water en brandhout, te weigeren. Er zal, zoals verzocht is, commentaar worden geleverd op de huidige instructie voor de Hoge Regering en geadviseerd over een nieuwe. De oude instructie is onder de leden verspreid en na een voorstel van de gouverneur-generaal [fol. 80] zal ieders opinie daarover genoteerd worden. Daarna volgt er een vergadering, waarvan de uitkomst zo spoedig mogelijk aan Heren XVII zal worden toegezonden. Noch met de schepen die nu vertrekken, noch in 1762 met de Schoonzicht, konden de lijsten met slachtoffers van de verloren schepen Mariënbos, Rhoon, Sparenrijk en de bark de Rijder worden meegegeven. Het bestuur te Colombo is opgedragen ze direct naar Nederland te zenden en een exemplaar naar Batavia. Men meent in de brief van oktober 1762 te hebben aangetoond dat Ceylon naar de mogelijkheden die er waren, ondersteund werd. Hoewel er bij de eis van retouren van 1 november 1762 is aangegeven dat de bestelde 4.000.000 lb bruine peper per jaar niet strikt geleverd hoefde te worden, als er maar 10.000 balen per jaar in Europa verkocht konden worden, is besloten toch zoveel te zenden, daar men vermoedt dat, samen met wat direct uit Ceylon en Bengalen komt, [fol. 81] deze hoeveelheid wel is te verwerven. Het komt goed uit dat er 20.000 lb witte peper is besteld, omdat deze soort niet in Azië wordt gevraagd en anders de bewerking van zwarte tot witte peper in onbruik raakt. Sapanhout, het Siamse, zowel als het Bimase, wordt slechts gezonden voor zover het voor het stuwen van de retourschepen nodig is. Bij besluit van 9 juni 1763 is het bestuur op Ceylon en te Bengalen opgedragen bij het stuwen het besluit van 11 augustus 1761 na te komen. Van calaturshout, waarvan een voorraad van 500.103 pond is, wordt uitsluitend de bestelde 100.000 lb gezonden. Uit het bericht van de opperequipagemeester, ingesloten bij het besluit van 15 augustus 1763, blijkt dat men vergeleken met de directe schepen naar China niet onoplettend is geweest bij het beladen van de schepen met thee op vracht. [fol. 82] Het was onmogelijk om deze schepen meer thee mee te geven. Met de schepen terugkerende via Ceylon is reeds 375.000 lb koffie verzonden. Van de gevraagde 4.000.000 lb kon maar 3.500.000 lb overjarige bonen voldaan worden. Heren XVII deden hun bestelling echter afhankelijk van de voorraad en door de uitzonderlijke hitte en droogte kon er dit jaar minder verworven worden dan vorig jaar, en zal men wat het komende jaar binnenkomt, hard nodig hebben. Men verzekert dat de 50.000 lb koffie die in 1761 werd gezonden, deugdelijk is geweest, maar dat de bonen, doordat ze niet goed uitgezweet waren, wellicht door broei in het schip wormstekig en zwart zijn geworden. De proef wordt nogmaals genomen met van de laatste oogst 10.000 lb aan de kamer van Amsterdam en 5000 lb aan die van Zeeland te zenden. De Hoge Regering meent dat het feit, dat de overjarige bonen, verscheept in 1761, ook niet erg goed waren, niet aan haar ligt, omdat men alle aandacht aan goede retouren besteedt. [fol. 83] De bonen hebben een kwaliteit die afhankelijk is van